משנה · אחרונים · רש״ש · סדר מועד

רש״ש על משנה מועד קטן

רבי שמואל שטראשון [הרש"ש]

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

רש״ש על משנה מועד קטן

רבי שמואל שטראשון [הרש"ש]

מקור הטקסט: ספריא · רישיון: לפי המהדורה: נחלת הכלל או Creative Commons

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/רשש-על-משנה-מועד-קטן/
הקובץ נוצר ב־17 בנובמבר 2026 מגרסה v38-202611162349 של הספרייה.

תוכן העניינים

פרק א 4
משנה א 4
משנה ב 4
פרק ב 4
משנה א 4
משנה ד 4
פרק ג 5
משנה ה 5

פרק א

משנה א

בתוי"ט ד"ה במועד כו' ולפי שאין במשנה לשון חש"מ כו'. מצינו לשון זה במ"ב פ"ד דמגילה. וע"כ כוונתו על משנה שלפנינו:

משנה ב

בתוי"ט ד"ה וחכ"א כו' כ"כ הר"ן כו' (נמשך אחרי מדפיסי הרי"ף שציינו עליו מלמעלה ר"ן. אבל נראה ברור שהוא הנ"י כניכר מסיגנון לשונו שמובדל הרבה מלשון הר"ן. גם ברפ"ב מביא את הה"מ. והר"ן אינו מביאו לעולם. ואף הרב"י והגר"א מביאים אותו בשם נ"י) ומ"ש הר"ן דלהכי לא אסרי משום חופר כיון שמשליך את העפר למרחוק כו'. כוונתו דדרך העודר להניח העפר במקומו וכאן ע"כ משליך על אגפי האמה (וזה קרי ליה הנ"י למרחוק) כיון דצריך לגומא. וכן לא אסרי משום דמכשיר אגפיה לזריעה מטעם שכתבו התוס' לקמן (ד' ב') כיון דעביד ע"י שינוי. והא דפריך הגמ' שם. ליחוש מפני שמכשיר אגפיה לזריעה. היינו למ"ד דטעמא דראב"ע מפני שנראה כעודר ליחוש נמי מפני דמכשיר אבל לרבנן כמו דל"ח לעודר כן ל"ח למכשיר וכזה כתבו התוס' בסוכה (כ"ג) ד"ה ולמ"ד ועי' מש"כ שם ובשבת (מ"ט) בד"ה רש"י. ובמש"כ מיושב מה שגמגם עליו בתור"ע:

פרק ב

משנה א

ברע"ב ד"ה מי שהפך כו' ואי לא מסיק כו' לטחון כו'. נראה דאף לתנא דמתני' במנחות (פ"ו) דלא היה טוחן אלא בפעם הג' וע"ש בגמ' היינו דוקא למנורה ולמנחות אבל להדיוט דרך לטחון אף בפעם הראשון. תדע דגם טעינת קורה לא הוזכרה שם אלא בפעם הב' והכא משמע דטוענה מיד:

שם ברע"ב ד"ה זולף כו' ע"ג בית הבד כו' וכ"פ רש"י. נותנם ע"ג בית הבד כו'. זה גם רי"ה מתיר. ול"נ לפרש זולף דהכא כזולף דבמתני' דלקמן דפי' לתוך החבית. דרי"ה אומר ומניחה כו'. פי' בתוך הבור כמו ביין לקמן:

משנה ד

בתוי"ט ד"ה אין מביאין כו' שיחשבו כו' ותימה שלא הביא פירש"י בפסחים (נ"ה ב') דהטעם הוא מפני הטורח:

פרק ג

משנה ה

ברע"ב ד"ה בטלה ממנו כו' ומונה אחר הרגל ל' יום עם הג' שעברו כבר מן השלשים. תמוה חדא דהא רגל עולה למנין שלשים אף אם קברו ברגל כדמסקינן לקמן וכמש"כ בעצמו לקמן. שנית דהג' ימים שקודם הרגל נחשבין לז"י מן השלשים כיון דחשיבי כשבעה ימי אבילות כדלקמן (כ"ד ב') וכמש"כ בעצמו במ"ו: